

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mama
Njeh ěi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ěe!

F.

Sserbske njedželske kopjeno.

Wudawa so kóždu šobotu w Šsmolerjez knihiczišczerńi w Budyšchinje a je tam ja šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

1. njedžela po šwjatej Trojizny.

Šap. škutki 2, 42—47.

Prěnja kšchesczijanška wošada našch jašny
pšchiklad:

1. W čyistej wěrje a w žiwjenju;

2. W towaštwje š Bohom a w bratrowskim
towaštwje mješ šobu.

1. Prawa wěra njepšchindže bjes pokuty a wobroczenja (šchtuczka 43). Pokuta je nam hušto něšchtu šwonkowne, nakhwilne pohnuwanje čucza. Prawej pokucze a wobroczenju pač dyrbi šastroženje šwědomja přjedny hieč, wona dyrbi šo narodžicž š bojošcze pšched šwjatym Bohom, š nutškowneho našhonjenja bójškich šhoštanskich a hnadnych džiwow. Čžim hłubje tač pokuta wutrobu šapschimnje, čžim hłubšcha a wěšczišcha budže tež našcha wěra. My nawuknjemy pravu wěru, kotraž šo šłoži na wucžbu japoschtolow a Šbóžnika. Čžlowjelojo šu we wšchěch čžašach špytowali, druhu kšchesczijanšku wěru, kotraž je lóžšcha, špodobnišcha, ša našch čžaš pšchihodnišcha, napravieč. To rad wucza a wěrja něšchtu druge, hacž šwjate pišmo wuczi abo to wopač šebi wuložuja, njeh je š wotpohladom abo bjes wotpohlada. To je wopacžna wěra. Šena kšchesczijanška wěrnosčž a jena kšchesczijanška wěra je, mjenujžy ta, kiž šteji na wucžbje japoschtolow a teho Anjesa. Do teje wucžby mamy šo pšchezo bóle podacž. Pšchezo hłubje dyrbimy čžerpacž, šo byčmy ju

pšchezo lěpje šrošmili a do wutroby wšali, pšchezo bóle w njej roštli. Šdyž našche pšnacže štajnje njepšchibjera, potom wone wotebjera a š tym tež našcha šnutškowna móž, našcha wěra, našche kšchesczijanstwo wotebjera. Tež we wěrje rěka: dale rošcž a šo rošwimacž k pšchezo wjetšchej dokonjanosčži. A šwjate pišmo je tač hłuboke, šo móžemy hacž do kónza š njeho čžerpacž.

2. Prěnja kšchesczijanška wošada wobhladowašche šo jako šwjata šwójba Boža. Woni běchu wšchědnje hromadže w templu (šcht. 46); woni natwarjachu šo hromadže w šwjatym pišmie (šcht. 42); woni njepšchachu pšched Boha šwoju modlitwu (šcht. 42. 47); woni šwječach hromadže Božu wječer (šcht. 42. 46). Čžujemy šo tež my tač jako modlaza wošada, jako šwjata šwójba Boža, štajeni na tu šamu hnadu Božu w Šhryštufu? Prěnja kšchesczijanška wošada běšche nutrnje šjednocžene bratrowske towaštwó (šcht. 44—47). To njebě žana šwada mješ nimi, žadny rošdžěl mješ bohonymi a šhudnymi, wyšokimi a niskimi. Woni čžujachu šo wšchitžy jako bratija w Šhryštufu, pšches teho šameho Šbóžnika powołani k tej šamej šbóžnosčži. Še šame pšchišlušchnosčže — te šame prawa. A našche kšchesczijanške wošady šu roštorhane pšches žyrkwinske štrony a paršchonsku hordosčž. Wulka kšchesczijanška žyrkej je džělena do wošebitnych žyrkwow, kiž w njepšchecželštwje pšchecžimo šebi šteja. Měšto lubosčže widžimy hidženje, měšto měra wojomanje. A njeje tež našcha ewangelika žyrkej tu myšl jednoty šhubila? Čži přeni kšchesczijenjo běchu šahorjeni w prawej

pomhazej a šmilnej bratrowskej lubosczi! (šcht. 45. 46). Zady njechašche psched druhim něšto płaczič. Woni mějachu wschitko psches jene a w lubosczi wschitke njerunosče wurunowachu. To bėsche šobudželaza luboscž a šmilnosč, kiž tež do hětow šhudoby a hubjenstwa šhodžesche — prawa bratrowska myšl.

Duž tež nad přenjej wošadu Bože žohnowanje a Boža pomoz wotpoczujeschtej. Bóh činjesche džiwy mjes nimi. Woni mějachu hnadu pola zyleho luda; woni čžinjachu wulki šaczishez pola Židow a Grichow psches šwoju pobožnosč a šwoju bratrowsku luboscž. Žich pschikladne žiwjenje psched Bohom a čžlowjekami bu tež najmóžnišche mišionske předomanje: „Tón Knjes pschida wschědnje tej žyrkwi, kotsiž buchu šbóžni.“ Kunajmy šo tym přenim šchesčžijanskim wošadam, potom budže tež žohnowanje wot naš wukhadžecž do wscheho šwěta.

Šamjen.

Šswjatkowna wošada.

Šaposcht. škutki 2, 42—47.

(Šerof: Šfingstrosen.)

Šlaj, woni wostachu we wučžbje wobštajni,
Wot štały šboža nejšbu ženje twochnyli.

We šwěrnym towarštwje kaž bratšja štejachu,
We wješ'lu, šrudobje šo džeržo ša ruku.

A pschezoz łamachu tón šhlěb džek wote dnja,
Na Knjesa myšlivoschi, kiž jim to pschikasa.

Šso šahorjachu tež mjes šobu k modlitwam
A š nutrnosčžu šhladowachu k njeješam.

A bojosčž napjelni nětk wschěch, kiž widžachu,
Kaš krašne škutki Knjesowi tam čžinjachu.

Kaž prawo njeješke wscho maju psches jene
We šwěrnej lubosczi a šawisčž njebėsche.

We Božim templu rad šo wschědnje šeńdžechu,
We domach tam a šem tón šhlěb tež łamachu.

A Boha w lubosczi kaž džeczi šhwalachu
A wschudžom mjes ludom tež hnadu mějachu.

Bóh pak je pschisporjaš tu mašu čžrjódžicžku,
Ša pschiběraša je kaž roša w šwitaniu.

D šbóžne šera wy we krašnej jašnosčzi,
Še wasche šwětko dha nětk haštko we žyrkwi?

D rjany měšazo, ty meja lubošna,
Šsy š twojim ščženjom dha šo wěčžnje šhubiša?

Kiž nam šy šhubjene, ty šbože šchesčžanste,
Ach, njemže wrócžicž k nam čže našche wolanje?

Ach, paradiso našch, nam šanknjeny šy šaš'!
D kajki šherub dha je š njeho štorcžik naš?

To šwěta šakoš je, šo, šchtož mašch dobrego,
Čži tudž na šemi na šhwilku dosta šo.

Šdyž dženska paradiso nam hnada wobradži,
Naš š njeho čžlowški hřech žno jutšje wučžeri.

Šdžež dobre šymjo tu psches Šhrysta ššhadžesche,
Šam njerjad wošhycz čžert šo rucže próžuje.

Šchtož wot Boha pak je, šo minycz njemóže;
Šchtož Bóh Knjes płodžik je, to nihdy nješhine.

Nječ hroža šrupy, wět' a šchłózne čžerwiti,
Šlaj, Šhrysta pscheńza keže a šorno došrawi.

To šrawi w horzocže, tež we njemjedrie tu
Ša tamny žnjowy džek wšchaf š Božej pomozu.

Duž wojuj, wudžerž tež, ty Šhrysta wotrocžko;
Šso dopomá, š wotkal šy, ty šwjate měšchništw.

Špomá, š kajkoh' ducha ty bu junu płodženy,
A š kajkim mlókom ty bu junu šubłany.

Duž wostaš wobštajny we wučžbje Knjesowej
A nihdy njewostup wot štały špomoznej'.

Džerž pěknje š bratrami ty dobre towarštw
We wješ'lu, šrudobje wódž š nimi šwěru šo.

Ššchi blidže Knjesowym šhlěb husto łamaj tu,
Měj Šhrysta w pomjatku a jeho pschikasnju.

Šež šapal wschědnje ty šej płomjo modlitwy,
Nječ wěrna nutrnosčž šo hori š wutrobny.

Dha budže we šščižu, we nušy, tyšchnosčži
Duch Boži š troštarjom a š radžicželom čži.

Šaš, Boži ludo, ty tež budžesch w njeju štačž
A Knjesej lubemu šo wěčžnje džakowacž.

Ššchel. Šurij Wrošš 4./5. 07.

Ščerpliwosčž.

Šako šhorowaty Šellert, we šwojim čžazu professor w Šipštu, pschi tamnych štrawotnych žórkach čžěškeho kraja pschešnywasche, šdžež šo wón š mnohimi runeho wotšhorjenja nadžijesche, trjedchi wón š nahladnym mužom šromadu, kotryž bėsche šo psches šštyrzeczi mil daloko šem pschinjesčž daš, šo by pschi tešle študni jeno něšto polóžnosče šwojich wulžy bolosčžiwych čžerpjennom namakaš, a kotryž po wschěch wobčeznosčžach dołheho pučžowanja njenadeńdže, šchtož pntasche, ale š šožnym dnjom jeno wjazy pohórščenja šačžuwasche a šo na pošledku bjes pomozny ššoch a wjazy wošobow wjazy pošbėhnyčž njemóžesche. Wo tutym čžezko pruhowanym čžerpjennju Šellert šwojim pschecželam pišasche:

„Wón bėsche tón najšhoršchi a tola najščerpnischi muž w žylej šupjeli. Šeho žyle čžělo bėsche wicž, a tola, taš rucže hacž jeho bolosče jeno něotre wotomiki wopuščezichu, bė jeho woblicžo pošbožna špokojnosčž. Wón žohnowasche mje ša wscho, šchtož ja k jeho duchownemu wofšewjenju čžinjach, š wutrobny džakom, a na pošlednje trošchtne šłowa, kotrež wón na šwój čžezki domojpučž š mojeho erta šebi žadašche, jako jemu š šlubjenjom šwjateho pišma pschivolach: Njeboj šo, ja šym š tobu! Nještróž šo, ja šym twój Bóh. Ša pošhlnju tebe, ja tež tebi pomham, ja šdžeržu tebe š prawizu šwojeje prawdosče, — na tele šłowa štyšny wón, k njeju horje pohladnywschi, šwojej

tšepjetazej ruzy a dželešče ņo wote mnje ņ najwutrobnjšim hnučjom.“

To je jedyn pšiklad, ņo bėšče mnje mnogimi čerpjernymi najčerpnjšimi, mnje mnogimi khorymi najkhorjšimi ņdobom teņ najščerpnjšimi a najmėrnivjšimi, potwierdņeny wot ņwėdka, kotryņ bėšče ņam w ņchuli čerpjernow čehnjerny, pšeczel čerpnjazeho čņwjestwa, kotryņ pał teņ duchow spytacz rošmješče, hacņ woni ņ Bohom abo bjes Boha pšes woheń horja džėchu.

F.

Schto je wėščišče?

Wobņedņet wulkeje banki ņo tny, kiņ čyņchu pola njeho pjenjeņy na dań dacņ abo pjenjeņne papjerny kupicņ, ņtajnje prafšesche: Čhjecņe wy derje jėscņ abo derje spacņ? Hdyņ čhjecņe derje jėscņ, dha ņebi kupcņe papjery, kotraņ wyņoku dań dawa.; hdyņ pał čhjecņe derje spacņ, dha ņebi kupcņe wėņtu papjery, kotraņ ņnadnu dań dawa. To bėšče mudry pjenjeņnik; a hdyņ jeho ludņo tał mudri bėchu a čyņchu radņcho wobņtajne dobre spanje mėcņ, dņņli nėfotre krėtke dobre dny wuņimacz, dha drje jim ņane ņpadnjenje banki tał kņėņje ničņo ņeņtkodņilo njeje. A tola mņņa teņ tele wėņte papjerny, kiņ niņku dań dawaja, ņo ņhubicņ; a tał dņrbi ņkėncņnje tėn, kiņ čņe zņle dobre spanje mėcņ, hiņcņe čņiņcņe hinaņņi rezept mėcņ; tutu radu jemu dawa jap. Pawoł w liņcņe na Timotheja w 6. ņawje 6. ņchucņzy:

„Wulki dohņt pał je, ņchtoņ bohoboņasny je a doņcņ ma na tym, ņchtoņ jemu Bėh da.“

K.

Khutne ņlowo w prawym čņaņu.

W lėcņe 1815 ņemrje ņnaty dr. Claudius Buchanau, kiņ bėšče ņkutł ņwj. miņionņtwa w Indņņej ņboņownje do prėdka wjedł a nowy testament do perņņņeje a hindostanskeje rėcņe pšelozil. W ņwojej młodoņcņi bė wėn kņėtro ņwėtnje ņmņpleny był. Suntrėcņ ņo ņ wėņtym burom ņe ņchotņņņņ horow trjechi, kiņ bėrņy počņa wo na- boņiņņņņ wėzach rėcņecņ a ņo ņa jeho mėnjenjom prafšesche. „Nimam ņaneje nadņņje“, wotmolwi Buchanau, „ņym kaņ łopjeno bėleje papjerny“. Duņ wotmolwi bur: „Bjeņcņe ņo na ledņbu, ņo čņert ņwoje mjeno na nje njanapiņa“. Tole ņlowo Buchanau ņenje njeņapomni, wono bu jemu nastork ł pšchemņplenu, a bėrņy bu wėn tėn wulki bohawucņeny muņ, ņa kotrehoņ je ņnaty.

K.

Stawņna Khryņtuņoweho pšekraņnjenja.*

1.

Nanje jutrownicņki.

Mat. 28, 1—8; Mar. 16, 1—8; Lut. 24, 1—8; Jan. 20, 1. 2.

Hdyņ ņabat minyl bėšče ņo, — njedzeli

Doņcņ ņahe rano tam ņ Marju Madlenu

A towaņņkomaj hiņcņe druhe

ņėnņke ņo podachu ł rowu ņnjeņa.

2. Eņej ņhotowawņņi wonjaze wėzņ — je

Nėtk njeņu; ņnjeņa čyņchu rad ņalbowacz. —

A hlaj! ņo ņemje rņenje wulke

Sta; pšchetoņ ņnjeņowņ jandņel pšchindņe.

* To je druha (krėtņha) poloņza rukopiņa: „Stawņna Khryņtuņoweho čerpnjenja a pšekraņnjenja po ņwj. 4 iņenitach. Šharmonisowana roņprawa we 31 ņpewach po staroklaņņņej mėrje“ —, kotraņ ņo po ņwojich dņelach a kruņņlach tudņ njech pokracņowajo ņ dņņwanjom na čņaņ zņrtwineho lėta najpriedy podawa. — Spewajomne ņu hrona pał po ņwojim rjanym, hlubokoņačutym prėnjotnym hloņu, kaņ jėn n. pņņ. „Wulka miņ. harņa“ pod čņ. 27: (ņa naņdala ņym kraņnjenje wuhladał atd.) ņlicņa, pał teņ po: „Nėtk kņwal, o duņņa!“ atd. (w „Spewatņņņ“ čņ. 532).

3. Tam ņ njebjeņ dele ņtupiwņņi wotwali
Wėn kamjeń ņ duri rowowņņ namėņcņe
A na njėn ņņņe ņo, a bėšče
Woblicņo jeho kaņ ņapot bņņņa.

4. A draņta jeho ņnėhej ņo runaņche;
Pał ņtraņowazy ņ boņoņcņu ņtrėņichu
Eņo wulņy, ņo kaņ mormi bėchu;
— Dala je kraņnoņcņ ņo widņecņ Boņa! —

5. Pał ņėnņke ł rowu pšchindņechu ņhwatajņy,
Hdyņ ņlėnņo runje ņkhadņeņche jutrowne,
A dņachu ņtruchle: Schto nam kamjeń
Čņeņki wņņaņ ņ rowowņņ ņwali duri? —

6. A pohladawņņi ł rowu tam pņtņnychu,
So kamjeń hiņo bėšče ņo wotwalil;
— Wņņaņ jara wulki kamjeń bėšče. —
Duņ dale ņandņechu nuts do rowa.

7. A njenam'ņachu ņnjeņowe čņėlo tam. —
ņe ņarowcņ pšchewņa; pał Marja Madlena
Eņo wotņalimņņi ł ņėtrej pšchindņe
A jeho towaņņņej, pņņlej druhom',

8. Kiņ luby bėšče ņeņuņej wņņebje,
A ł nimaj džeņche: ņrečņ wņali ņnjeņa nam
Eņu ņ rowa ņradņu, a my nėtko
Njewėmy, hdyņ ņu joh' poloņžili. —
(Pšchichodnje dale.)

U.

Dobra wutroba pod hrubjanym kabatom.

(1. liņt ņwj. ņėtra 3, 9.)

ņowjedaničņko ņe ņawoņtajenņtwa ņana Wjele.

(Pokracņowanje.)

E bubnjatej wutrobu pšchindņe ņarņ domoj. Wocņinimņņi durje ņhladny najpriedy na ņ dņrņotom čņakatu macņer a potom na wocņakowatyh hoņcņi. Erudny a ņtruchly jim palenz na blidko ņtaji a ramjeni ņčņahujņo ņroņymicņ da: Nihdyņ ničņo wjazy na pšchedań njeje.

Na to jeho tėn bėņman, tėn čerwjerny hłowacz, ņ pjaņcņu do boka ņtorcņi. Duņ ņbojana ņėnka ņaņņņņny a po pomoz ņchreņotacz počņa.

ņnydom čyņņņe ņo ņa to tėn hepjelał ņ puņami do njeje dacņ. Ale ņhnėwany muņ, tał poņojny čņlowjeł hacņ bė, ņo pšched tu ņ tņhepjetoņ wņlatu ņtupi, ņo by ju ņchitak a krył. Duņ ņo tėn ņlobity brodacņ ņ pjaņcņomaj hroņo na njeho ņmėri, a tamaj teņ ņtawawņtaj.

ņnydom wuņkocņi ņarčņa ņ durjemi na wjeņ, ņ zņlej ņchiju wņlajo do wņņy a ņchicņo.

E teho bu wojakow hroņa. So njebychu dla hroņnyh njeņkutkow wot ņwojich wņņņow ņnadņ kņoņtani byli, ņo ņa blido ņhdnywņņi počņachu jėscņ, ņchtoņ bė pšched nimi na blidku. A doņelņ bė jėdne a dobre, a doņelņ jim ņolđł wiņaņņe, ņņņachu nimale wņņo, butru tał bjes hańby lėpjo, ņo bu ņchincņka prņņdna hacņ na dno.

Mjeņ tym naņņ ņarik na poł mormej macņerņy po ņchodņe horje do łoņa ņpomha, ji ł poņoju rėcņo tał wjele hacņ mņņno. A hdyņ bėšče ņo poņpoņojila, puņņcņi ņo ł wojakam dele.

Ekrėņicņki Boņeho kņlėba bėchu pod blidko ņmjetal. ņedyn bėšče ņo do rubcņka ņmortal a jėn do luta ņchņpnył.

Nětk chychu šo lehnycž. Nan s kólnicžki nětotre woklepje pschi-
nješe, šo by jim wó jstwjje naškał. To běše s nowa tym hordym
wobusam wopak; dóniž pak jeho s ramjenjom sčahowacž a posrudnje
šhladowacž widžachu, a běchu wot pucžow s daloka mucžni, šo
šakrujo pschěstrěchu k spanju. To bě jich modlitwa na nóz.

Nan jim dobru nóz pschejo, stupasche k lubej macžeržy horje.
Ta we ložu runje horje šedžo na njeho čašasche, pinajo
wuschy, hacž šo šnadž šašo s nim štokaja abo trasch bija. Š kať
běše šrudna, hdyž bu wón tu, traschenty štokanty wšchať, tola
šminjenty pulow. Potom šo s šhěrlušchom porucžo do Božej
rukow, hronješchtaj hiščeže s nutrnej duschu tu šchtucžku:

Precž, precž, s tej šlósčzu čžertowšej,

Niž jako lamy ruje!

Ta šhěža škuscha Šesubej;

Nječ s měrom wotpocžuje!

Ta šhyla jandželšta

Še naš nětk wobdała.

Ta njebudže šo wot naš hnučž;

Duž džicže, čžertojo, šwój pucž!

A pschistajišchtaj hiščeže to dowěrne hrono:

O Šesu, moja pata,

Mi k pschikrymanju data,

Šhrěj šwoje kurjatko!

Šdyž rosdaja čžert šhlamu

A šwět mi ryje jamu,

Dha šdžerž ty šwoje kurjatko!

Macž na to Bohu poddata wušny; naney pak hiščeže dolhi
čžaš žadny špar nochžyšče šernicžžy šawrěčž.

Našajtra šahe trompejta po wšy piškasche. Šnydom bu
wó jstwjje deleka ropot. Mots rospřaji macžeržy Marschi, šcto ma
to rěfacž a naprošy ju, šo jeho wot šebje puščeži.

„Njeboj šo, macžě. Ta trubiza wojakow wola. Šestawacž
džrbja; pošnědacž čžedža a potom pocžahnu dale. Džakowano
Bohu!“

Na to pschiswoli wona, šo by šo wot njeje dať.

Delka bě šhwatne draščenje a na pucže hot. Šich poršty
pošasowachu na blidko a hubu. To rěšasche: Šucže nam šně-
danje štaj.

Dokelž bě widžak, kať wčžera čžerwjenej hłowje to kosaže
mloko po šchiji džěšče, wón do pincžki štokči a pschinješe w štoku
wjecžorne dejwo a liny je do šchle. Potom jim poštoku šhlěba na
blidko šadži a štaji noweje butry.

Šdrasčeni běchu a špašani na pucž. A dokelž bě widžecž,
šo je jim šnošyť, šctož jenož ma, šo ša blidko šhdyňwšchi
pocžachu jěščž.

Alle Bóh njedaj, šajki šakrot bu to!

Šdyž bě šo wčžera pocžalo wolačž: Wojazy čžahnu! bě Marscha
w štróželach runje wječžorne dejwješchko do mlócžinka lała, a pschi
tym bě pschepašla, šo štaj dwaj kosažaj kofmikaj w mlozy. A tón
šly hamtora, čžerwjenty hłowacž, jej pntny. Šlobny wón torže tu
šchlu a Motšej to mloko mješ wocžki šidny a šahna šo, jako čžyť
šudohje do hłowy čžišnyčž. Alle Mots jemu s durjemi wujě, a
šchla šo wo durje rošbi.

A mješ tym wolaču bubony na wšy: do rjadow, do rjadow
s wami!

Nětko džrbjachu šhwatačž, duž šhrabajo brónje mějachu šo
won. Čžerwjenty hłowacž pak hiščeže přjedny šbyťk Božeho šhlěba
wo šhachle šmyšny, šo trječena šhachliža na truchi přyšny.

Na wšy šestupachu šo hordžate rjady, a potom čžehnichu
bubnujo a piškajo se wšy.

Šólčžata w ničim hacž w kofšlach a w šholowčžkach běžachu

šladajo dolhi pucž s nimi. Wješnjanam wšchitkim hrajesche duscha,
šo je to žyganske ludžiško wot nich.

Našchej starušchaj špěwaschtaj Bohu šradowny džak, šo wjele
hórje njeběše bylo. Potom šberaschtaj čžrijopy a rjedžeschtaj, šctož
běchu čži wobidni hoščžo šanješchwarnili.

Na wšy štejachu čžrijódky ludžika se wšy. Šsušhodej štoržesche
šušhod, koflich je hepjelow měť. To běše kóždemu hrošno a džitwno,
pšchetož tehdy bě hiščeže Franzowša našch pschecžel. Šaj, tyšazy
Šakšow a Šrukow, a mješ nimi Ššerbow njemala šhyla, pomhachu
tehdy Franzowšam. Šdyž běchu čžile we pschecželškim kraju tať
hrubi a hrošni, dha běda tym wobohim ludžicžkam w njepšchecželo-
wym kraju!

Mješ tym šo běše na wšy tajkale ššoržba, našch štarif pschi
šwojej starušchžy wosta a hladasche ju; hlej, štrach a štróžele běchu
ju wobóršcho jiale.

Šo šhwili šwonjachu šemšhaze šwony, dokelž bě njedželški
džěň. Alle tu njedželu běše šemšcherjow mjenje hacž hemať, dokelž
bě bojoščž, šo mohť šo jim nowy retomaš nawalicž. A kóždy bě
šatorhnyeny.

Šobožny Mots šebi s kaschčžika pošillu wša a čžitasche
jimaj s Božeho šłowa.

(Pšchichodnje dale).

Wšchelake s bliska a s daloka.

— Šańdženu šřjedu mějesche šo šwjedžen šwonkowneho
mišjonštwu w Šornym Wujejdze. Šospravu wo šwjedženju po-
damy — dali Bóh — w pschichodnym čžišle.

— Budyšte pobocžne Šustaw-Šdolšiste towašstwo budže lěťša
šwój lětny šwjedžen w Minakale šwjecžicž. Džěň šwjedženja
w bližšchim čžaku šjewimy.

— Pšchi škladnoščži narodneho dnja škala Šjedřicha Šugusta
je minister šnutskownych naležnoščžow s wěštosčžu wupřajiť, šo šo
w našymje šakšemu šejmej nowy wólbny šakon pschedpołožy a budže
na šaložku wurunanja wšchelakich šławow šaloženy a šo šo nadžija,
šo budže k špokojnoščži luda. Š teho je pošnacž, šo ma wyschnoščž
nacžišť noweho wólbneho šakonia, kaž čžze jón pschedpołožicž,
šhotowany, šo pak jón njecha přjedny, hacž šo šejm šěńdže, na
šjawne dacž.

— Šraunšchweigšta je 8½ měšaza, wot šemřecža přnyza
Šlbrechta Šruskeho, šjes šnježerja šhyla. Šańdženu wutoru je šo
nowy šnježer wušwolil, a to wójwoda Šan Šlbrecht Šeklenburg-
ški, kotřž hižom přenje dny noweho tňženja do Šraunšchweigške
pšchińdže.

— W Šreibergu je šhudny pošlužomnik wulke šbože herbštwu
měť. Wón herbowa wot wuja we Šwinje, kotřehož wón ani nje-
šnajesche, 100,000 hřiwnow. Š nim štej hiščeže dvě šotšje šbožow-
nej, kotřejž štej tež telko dostalej.

— Šrudne powješče pschińdu s Čžinesiškeje s Šongšonga a
se Šhanghai. Tam je šo němška mišjonška štaziya Šimchou wot
čžinesiškeho luda wupuščžika. Mišjonarojo buchuwšhowani.
Šedna šo wo ludowy šběžť, dokelž je šo lud rošhoril, šo šo dawki
šběhachu.

„Šombaj Bóh“ njeje jenož pola šnjeshow
duchownych, ale tež we wšchěch psche-
dawarňjach „Ššerb. Šlowin“ na wšach
a w Budyšchinje dostacž. Na šchtwórcž
lěta plăčži wón 40 np., jenotliwe čžišla
šo ša 4 np. pschedawaju.